

lige saa vel som Grossererene kan sælge sit Korn. Det er da min Mening, at i et saadant Tilfælde vilde man hos den paa-gældende Skibsreder i Henhold til de i denne Lov fastsatte Regler kunne kræve Skibets Værdi, ligesom man hos den paa-gældende Grosserer kunde indkassere Ladningens Værdi.

Piper: Den højtærede Justitsministers Besvarelse af det sidste Punkt er mig fuldstændig tilfredsstillende. Hvad angaar det første Spørgsmaal, Tidspunktet for Lovforslagets Fremsættelse, mener jeg, at de Grunde, den højtærede Minister tidligere har fremsat for Rigsdagens Medlemmer for, at Forslaget ikke kunde fremsættes eller burde fremsættes straks, neppe kan have været stærke nok til at begrunde, at der er hengaaet saa lang en Tid, inden Forslaget saa Dagens Lys.

Justitsministeren (Zahle): Ja, jeg har skønnet det nødvendigt at vente, indtil visse Forhold var bragte i Orden, og saa snart disse Forhold var bragte i Orden, kom jeg med Lovforslaget. Det var ingenlunde behageligt for mig at vente med at fremsætte det; thi jeg var ganske klar over, at hvis der skete noget i Mellemtiden, vilde man paalægge mig Ansvar og angribe mig skarpt derfor, saa det ærede Medlem (Piper) kan være sikker paa, at det var meget nødvendige Hensyn, der bevirkede, at det ikke kom før.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903, § 19.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 386).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 145) samt dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udsættelse af den i Lov om Det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold af 13. Maj 1911 § 9 paabudte Revision af Loven.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 143).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): I Rigsdagssamlingen 1910—11 blev der af Regeringen i Folketinget fremsat et Lovforslag om Ordningen af Det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold. Under de Forhandlinger, som førtes i det høje Folketing, og navnlig under de Forhandlinger, som førtes i det vedkommende Folketingsudvalg, blev man enig om at indsætte en ny Paragraf, som gik ud paa, at Loven efter Forløbet af en kort Aarrække, nemlig inden Udgangen af Aaret 1914, skulde forelægges i Rigsdagen til Revision. Saa-vel af den af Udvalget afgivne Betænkning som af de af Ordføreren under Behandlingen i Tinget fremførte Udtalelser fremlyser det, at Grunden til Indsættelsen af denne Paragraf var, at man ønskede i en nogenlunde nær Fremtid at komme til en Forhandling paa Rigsdagen om en mere økonomisk Ordning af Nationalscenens Drift. Navnlig gjaldt dette efter de Udtalelser, der faldt, Spørgsmaalet om at udnytte de kunstneriske Kræfter ved Teatret, baade ved det reciterende Skuespil, Operaen og Balletten, noget bedre, end det kan ske paa Det kongelige Teaters Scene, som den nu er, og der var den Gang meget stærk Tale om — det blev i Folketinget hævdet af alle Ordførere —, at man kun kunde komme til en saadan økonomisk Udnyttelse, hvis man ved at bygge, købe eller paa anden Maade fik en mindre Talescene. Man var ikke saa enig oppe i dette høje Ting, idet den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 9de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), mente, at det var mest økonomisk alligevel at vedblive paa samme Maade,